

21/2021

dukla**sport**

DAVID KOSTELECKÝ

armádní sportovec roku 2021

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA

Potřebujete pomoci se
zdravotním problémem?

Máte lékařské zprávy,
kterým nerozumíte?

Hledáte specialistu?

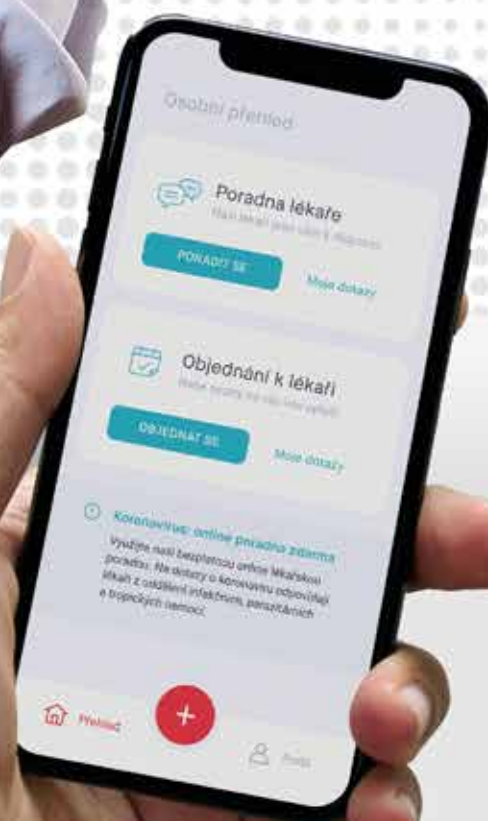
**Využijte
online poradnu
uLékaře.cz
z pohodlí
domova**

Pro pojištěnce Vojenské zdravotní
pojišťovny na 3 měsíce zdarma.

Více informací na

www.vozp.cz

Blížící se konec roku nás vybízí ke zpomalení tempa a k bilancování, co se povedlo, nebo ne.

Sportovci a jejich doprovodné servisní týmy musí pracovat bez zpomalení, nadcházející svátky si mnoho neužijí. Nacházejí se v závodní sezoně nebo jsou v plné přípravě na tu novou.

Trochu k bilancování: na letní olympiádě v Tokiu získali zástupci ASC Dukla dvě stříbra a dva bronz. Dále se můžeme chlubit deseti tituly mistrů světa (z toho dvakrát v olympijské disciplíně) a čtyřmi celkovými triumfy ve Světových pohárech. Naši sportovci jsou zkrátka nedílnou součástí olympijských týmů a reprezentací České republiky.

Z tohoto pohledu je vše určitě skvělé. Na druhou stranu musíme zůstat obezřetní. Ten, kdo pravidelně sleduje sportovní dění (trenéři a závodníci jsou toho přímými svědky), musí poznat, že v našem sportu není vše úplně ideální.

Na opravdu té nejvyšší úrovni rozhodují milimetry, setiny, vysokohorské přípravy, velikosti realizačních týmů či technická zabezpečení. Ve světě se na komfortu pro elitu pracuje se stále vyššími prostředky, i díky tomu se nám začíná v tomto směru postupně vzdalovat. Částečně to přestává být o pílí, morálce, šikovnosti. Bohužel začínají rozhodovat finanční rozpočty na přípravu a zabezpečení nejlepších týmů. Samozřejmě myšleno ve srovnání s českými reprezentacemi. Doufejme, že se našemu sportovnímu prostředí podaří i na tyto okolnosti reagovat.

Již brzy nás čekají zimní olympijské hry v Pekingu, které se v covidové době uskuteční za ještě tvrdších opatření, než tomu bylo v létě v Tokiu. Držte proto našim sportovcům palce, ať vše ustojí a olympijské sny se jim co nejvíce vyplní.

A jedna důležitá informace. V příštím roce začne DuklaSport vycházet jako součást armádního časopisu A report (měsíčník Ministerstva obrany ČR).

Benc Pavel

plk. Pavel Benc, ředitel ASC Dukla

Triumf v šestačtyřiceti!

Armádním sportovcem roku

je střelec David Kostecký 2

Peking klepe na dveře

Symbolem české kolekce bude nová raškovka 6

Samková před třetí výzvou:

Chtěla by skončit v top 3 7

Ledecká má našlápnuto

Slovo olympiáda před ní nevyslovujte 10

Čínská mise

aneb Koho se vyplatí sledovat 13

Správným směrem! Za svými sny a vzory

Představení kalendáře ASC Dukla na rok 2022 16

Ministr obrany Metnar ocenil olympioniky

a parašutisty ASC Dukla 18

Ondřej Synek vystoupil ze skifu

Od vesel ale neodchází 20

Dvě medaile z Kataru

Parašutisté Dukly na armádním mistrovství světa CISM nezklamali 23

Gečnu absolutním mistrem světa ve třiapadesáti!

I po tolika letech mě to baví, říká 24

Vojenský výcvik ve Vyškově

Dostál pálil na trenažeru z panduru
Špotáková má raději reálnou střelbu 26

Letem světem Instagramem

Jak si sportovci užívali volno 28

Velký návrat!

Šebrle vede na Julisce desetibojaře 30

Armádním sportovcem roku je střelec David Kostelecký

TRIUMF V ŠESTAČTYŘICETI!!

Sportovní střelec David Kostelecký oslavil v šestačtyřiceti letech první triumf v anketě o nejlepšího armádního sportovce roku. Stříbrný medailista z Her v Tokiu v disciplíně trap předčil v hlasování 94 funkcionářů a trenérů Armádního klubu Dukla další úspěšné olympioniky – oštěpaře Jakuba Vadlejcha a Vítězslava Veselého.

Podle očekávání se jednalo o velice těsný výsledek. Vítězný Kostelecký získal 856 bodů, druhý Vadlejch, taktéž v Tokiu stříbrný, jen o 29 méně (827). Třetí v pořadí Veselý jich nasbíral 642.

„Atletika je královna sportu, proto jsem mile překvapený. Broková střelba není tolik na očích, tohle ocenění je velmi dobrou reklamou i pro náš klub v Hradci Králové,“ uvedl Kostelecký. „Musím se ale ještě ujistit, jestli jsem opravdu vyhrál hlavní kategorii, a ne veteránskou,“ zavtipkoval na pódiu v sále pražského hotelu DAP krátce po zveřejnění výsledků.

Trenérem roku se stal Jan Železný, kouč Jakuba Vadlejcha a trojnásobný olympijský vítěz v hodu oštěpem. Nejlepším juniorem byl vyhlášen akrobatický lyžař Matěj Švancer. Sedmnáctiletý talent vybojoval dva tituly mistra světa v disciplínách big air a slopestyle v ruském Krasnojarsku.

Trenérem roku byl zvolen Jan Železný. Pogratoval mu také generálporučík Jaromír Zůna, 1. zástupce náčelníka Generálního štábu.

S cenami pózuji vítězný David Kostelecký (uprostřed), druhý Jakub Vadlejch (vlevo) a třetí Vítězslav Veselý.

Výsledky ankety:

1. David Kostelecký (sportovní střelba) 856 bodů, **2. Jakub Vadlejch** (atletika) 827, **3. Vítězslav Veselý** (atletika) 642, **4. Josef Dostál** (kanoistika) 463, **5. – 6. Eva Samková** (snowboarding) 415, **5. – 6. Martin Fuksa** (kanoistika) 415, **7. Radek Šlouf** (kanoistika) 333, **8. Jiří Gečňuk** (parašutismus) 282, **9. Tereza Fišerová** (vodní slalom) 202, **10. Ondřej Cink** (cyklistika MTB) 137

Junior roku:

Matěj Švancer (akrobatické lyžování) 410 bodů

Trenér roku:

Jan Železný (atletika) 430 bodů

Parašutista Oldřich Šorf vyhrál kategorii nejlepšího sportovce UNIASK. Ceny převzal z rukou Imricha Bugára, předsedy unie a atletické legendy.

Slavnostním večerem provázeli Andrea Bezděková a Jiří Ježek.

Armádní sportovec roku – přehled vítězů

- 1996 – Miroslav Šimek (vodní slalom)
- 1997 – Tomáš Dvořák (atletika)
- 1998 – Kateřina Neumannová (lyžování)
- 1999 – Tomáš Dvořák (atletika)
- 2000 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
- 2001 – Tomáš Dvořák (atletika)
- 2002 – Aleš Valenta (akrobatické lyžování)
- 2003 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
- 2004 – Roman Šebrle (atletika)
- 2005 – Kateřina Neumannová (lyžování)
- 2006 – Kateřina Neumannová (lyžování)
- 2007 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení)
- 2008 – Barbora Špotáková (atletika)
- 2009 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení)
- 2010 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení)
- 2011 – Jaroslav Kulhavý (cyklistika)
- 2012 – Barbora Špotáková (atletika)
- 2013 – Zuzana Hejnová (atletika)
- 2014 – Eva Samková (snowboarding)
- 2015 – Zuzana Hejnová (atletika)
- 2016 – Josef Dostál (kanoistika)
- 2017 – Ondřej Synek (veslování)
- 2018 – Ester Ledecká (snowboarding)
- 2019 – Eva Samková (snowboarding)
- 2020 – anketa se neuskutečnila (COVID-19)
- 2021 – David Kostecký (sportovní střelba)

UNIASK (Unie armádních sportovních klubů):

1. Sportovec: **Oldřich Šorf** (parašutismus)
2. Trenér: **Kateřina Kolaříková** (sportovní střelba – kulová)
3. Junior: **Veronika Blažíčková** (sportovní střelba – kulová)

Sportovec FK Dukla:

Daniel Kozma

Sportovec a sportovkyně VK Dukla:

Jakub Veselý a Veronika Dostálová

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

Nejlepší armádní sportovci roku 2021 – zleva: Jakub Vadlejš (2.), Radek Šlouf (7.), Josef Dostál (4.), Vítězslav Veselý (3.), Eva Samková (5. – 6.), Tereza Fišerová (9.), David Kostecký (1.), Jiří Gečnuk (8.), Martin Fuksa (5. – 6.). Z elitní desítky schází Ondřej Cink.

PORAZIL ATLETY, motivaci se zlepšovat má pořád

V roce 2008 si splnil sen, v Pekingu se stal olympijským šampionem. Jenže ani tenhle triumf excelentnímu střelci Davidu Kosteckému nepomohl k vítězství v anketě o nejlepšího armádního sportovce roku. Tehdy skončil druhý za Barborou Špotákovou. Vyšlo to až nyní. V šestačtyřiceti letech! Na trůn jej vyneslo stříbro získané na Hrách v Tokiu v disciplíně trap.

„Je to ocenění nejen pro mě, ale celé naše sportovní odvětví. Nebývá úplně zvykem mezi těmito celebritami, a nebojím se říct světovými, aby vyhrál zrovna střelec. Moc si toho vážím a jsem za to hrozně rád,“ poznamenal Kostecký.

Konečně jste se dočkal, že...

Nikdy jsem ankety, ať už byly jakékoliv, příliš vážně nebral. Je to spíše společenská událost. Jak už jsem řekl, jsem rád spíše kvůli našemu sportu, který se tím zase o něco více zviditelňuje.

Nechal jste za sebou skvělé oštěpaře – druhého Jakuba Vadlejcha a třetího Vítězslava Veselého. Cenné skalpy?

Atletiku považuji za královnu sportu. Kluci jsou fenomenální, taky bych jim to přál. Střelba je spíše okrajový sport, bylo to pro mě poměrně překvapení.

Vy ale vaši disciplínu dlouhé roky pořádně zviditelňujete. Každý v republice ví, kdo je David Kostecký...

Asi jo, ale celkově nejsme mediálně vidět jako atleti. U nás to zpravidla vždycky souvisí hlavně s olympiádou.

Jednou ze získaných cen jsou akumulační kamna. Budou se hodit?

(směje se) Z nich mám fakt radost. Sním o tom, že bych si pořídil nějakou chalupu. Tohle je první impuls.

Sezonu jako hrom jste kromě zisku olympijského stříbra vyšperkoval vítězstvím ve finále Světového poháru na Kypru. Jak v individuálním závodě, tak v mixu. Kde se v říjnu vzala taková forma?

Vyhrát finále světáku jsem toužil celý život. Po olympiádě z vás všechno spadne. Od prvního terče jsem cítil, že se mi daří.

Vítěznému Davidu Kosteckému blahopřeje ředitel ASC Dukla plk. Pavel Benc.

Pomohla i znalost střelnice, absolvoval jsem tam řadu kempů.

APLAUS VESTOJE! Loučili se úspěšní kajakáři

Při vyhlášení nejlepších armádních sportovců jim aplaudoval celý sál. Vestoje. Jak se sluší a patří na borce, kteří Duklu na mezinárodním poli pořádně zviditelnili. Společně s Ondřejem Synkem (podrobnosti na str. 20 až 22) dali oficiální vale úspěšné sportovní kariéry Jan Štěrba a Lukáš Trefil. Členové bronzového čtyřkajaku z olympijských her v Londýně 2012 a Ria 2016, mistři světa a Evropy.

Štěrba: Cesta nahoru je to nejhezčí

Má za sebou skvostnou kajakářskou kariéru, nyní si ji prodlužuje v roli trenéra. Jan Štěrba (nar. 1. června 1981) začínal s rychlostní kanoistikou jako kluk v pražském Klubu vodních sportů. V devatenácti se pak přestěhoval od Žlutých lázní na protější vltavský břeh do loděnice Dukly, kde má dodnes svůj kajak.

„V osmatřiceti jsem skončil s pádllováním a bylo to tak akorát. Letos jsem ho vytáhl asi třikrát, abych se trochu projel, ale na víc jsem neměl čas. Kromě trenérské profese mě zaměstnává i rodina. K třiletému synovi letos přibyla holčička, takže chci být hodně doma a času na koníčky je minimum,“ vyprávěl čtyřicetiletý Štěrba.

Nejvíce se mu dařilo na čtyřkajaku. A to ještě před olympijským Londýnem, kde slavil s kolegy velký úspěch. „Někdy v roce 2006 jsem si řekl, že svou kariéru musím lépe uchopit, a začal jsem kajaků víc dávat. V dalších letech se objevili mladí kluci jako Dan Havel a Pepa Dostál, vykrystalizovala tak silná sestava a s K4 jsme pravidelně vozili medaile,“ ohlédl se do minulosti.

„Z mého pohledu jsou olympijské kovy a titul mistrů světa velkou odměnou. Mezi tím jsme třikrát vyhráli i Evropu. Potenciál naší lodi byl ohromný. Zvláštní je, že ač se jednalo o Londýn nebo Rio, mohly být medaile o malinko lepší. Pokaždé se totiž něco úplně nepovedlo,“ přiznal. „Ale na

druhou stranu – komu se něco takového podaří, že?“

Pro Honzu Štěrbu ale byly nejšťastnější sezony, které předcházely velké slávě. „Mám na mysli roky, kdy o nás ještě nikdo moc nevěděl, a první výsledky přicházely vlastně z nuly. Byly to takové srdcovky, kdy jsem se těšil, že půjdeme nahoru a že máme naději něco urvat. Cesta nahoru je to nejhezčí,“ vyznal se.

Trenérem i manažerem

Z pozice závodníka se na konci loňského roku přesunul na trenérský post. K práci trenéra v Českém svazu kanoistiky ho opravňuje magisterský diplom z FTVS. Pohybuje se na hraně mezi trenérem a manažerem.

Neupletl jste si na sebe trochu bič?

Snad ne. Navíc mám jednu velkou výhodu. Když se dařit nebude, můžu všechno svádět na svůj věk. (směje se) Pořád ale vídím, že to jde. Snažím se zlepšovat a pracovat na sobě. Tak uvidíme, jak dlouho to ještě může pokračovat. Motivaci určitě mám.

Co tedy nosíte v hlavě?

Každý se mě ptá na olympiádu v Paříži. Já jsem ale nohama na zemi. Víím, jak těžké je vůbec vybojovat účast. Ani ještě pořádně neznáme postupový klíč. Pokud se tam má dostat 25 střelců a budou na to tři čtyři šance, tak se o žádnou jistotu nejedná.

Nyní už v klidu relaxujete. Jak si období bez střelby užíváte?

S rodinou a zase sportem. Rád chodím na tenis, golf a také si zaplavat.

Budete dávat do kupy i zbraň? Podle slov vašeho reprezentačního parťáka Jiřího Liptáka se jedná o nutnost...

(smích) Jirka Lipták si ze všech dělá akorát srandu. Podle mě ji vyčistí až před dalším závodem. Tedy někdy na jaře. Já ji maximálně trochu naolejuju.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

Primárně má na starosti mužský čtyřkajak dospělých i kategorie do 23 let. Zároveň je na svazu asistentem reprezentačního trenéra.

„Starám se o komunikaci mezi ním a osobními trenéry. Vytvářím koncepci, připravuji pravidla pro závodníky, aby přesně věděli, jak se dostat do posádky čtyřkajaku, a koordinuji s nimi přípravu před soutěžími. Myslím, že se mi to daří naplňovat. Těší mě, když se vize spojí a lidé spolupracují. To je velká odměna,“ raduje se.

K jeho úspěchům v první trenérské sezoně patří třetí místo čtyřkajaku na letošním MS v Kodani, který tam startoval ve složení Jakub Špicar, Daniel Havel, Jan Vorel, Radek Šlouf. „Už bez Radka byli kluci patí na ME

a na SP, ale jemu stálo za to přidat se i po olympijském bronzu na deblu. Troufám si říct, že to byl on, kdo K4 posunul k medaili. Je první od roku 2017 a jsem rád, že tím kluci získali motivaci do další práce,“ chválil.

„Tahle posádka je takový základ. Nikde ale není psáno, že se dál bude jednat o stejnou sestavu. Je tady řada mladých šikovných kluků, ale i Pepa Dostál. Pokud by měl vážný zájem vstoupit do čtyřky, tak ji může výrazně postrčit. Pomoci to může i jemu v určité uvolněnosti, protože startovat převážně na singlu je náročné. Uvidíme, co přinese budoucnost,“ dodal Jan Štěrba.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

Trefil: Měl jsem štěstí na trenéry

K pádlování přilnul až někdy v jedenácti. Do té doby zkoušel ragby, lyžoval, bavil ho hokej. Lukáše Trefila (nar. 21. září 1988), dnes třiatřicetiletého nadrotmistra ve službách ASC Dukla, by coby klučinu nikdy nenapadlo, že to nejdále dotáhne právě na vodě. „Zpočátku jsem se koupal opravdu hodně,“ směje se. „Přestože jsem nijak nevynikal, bavilo mě to. Z prvního rozjíždky jsem postoupil snad až jako dorostenec,“ prozrazuje při vzpomínce na nikterak oslnivé začátky.

K výšinám jej vystřelilo především ohromné tréninkové úsilí. „Jiným dětem to šlo líp. Já potřeboval čas. Talent jsem nějaký měl, ale přidával k tomu hodně dřiny. Techniku jsem postupně vypiloval.“

Stalo se tak hlavně díky trenérům, na něž měl ohromné štěstí. Ve správný čas byl na správném místě. „Je to tak. V každé kategorii mi každý dal něco. Něco, co jsem v dané chvíli nejvíce potřeboval,“ přikyvuje.

Netrvalo dlouho a začal se objevovat v reprezentačních výběrech. To už byl právoplatným členem Dukly. „Přišel jsem do ní v roce 2006. Hodně jsem tady toho prožil. A snad tu péči a vytvořené podmínky výsledkově splatil. Podíval jsem se po celém světě, ta dřina za to opravdu stála.“

Na kajaku nastřádal Trefil nejcennější medaile výhradně v kategorii K4. Je trojnásobným mistrem Evropy (2013–2015), pochlubit se může kompletní sbírkou z mistrovství světa (zlato z Moskvy 2014, stříbro v Duisburgu 2013 a bronz v Miláně 2015) a již zmíněnými olympijskými bronzy.

Více si užil Londýn

Trefil si více užil svou premiérovou olympiádu v Londýně. I díky parádní atmosféře. „Na závody přišlo hodně fanoušků, kolem dvaceti tisíc, což na kanále jen tak nezažijete. Šlo o jedinečný zážitek.“

Česká posádka ve složení Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěrba však neměla před Hrami na růžích ustláno. Na vině byly těžko vysvětlitelné Štěrbovy patálie s údajným dopingem. „Šlo o scestné domněnky. Jako by ho chtěli usvědčit z něčeho, co neudělal,“ má jasno Trefil i po letech. Sportovní arbitráž naštěstí udělila Štěrbovi jen napomenutí, borci z Dukly si mohli oddechnout. Ve finále dojeli třetí těsně za Maďary.

Ani v Riu se start neobešel bez problémů. Překážkou se ukázaly být žaludeční potíže Daniela Havla. O tom, že se složení čtyřkajaku oproti Londýnu nezmění, se rozhodlo až den před rozjíždkou. „Nebyly to příjemné chvíle. Ale Dan to nakonec s vydatnou lékařskou pomocí zvládl,“ těšilo Trefila. Odměnou byl další bronz. „Chemie v posádce zase fungovala. Možná jsme měli i na druhé Slováky, chybělo málo.“

Rychlostní kanoistiku pověsil Trefil na hřebík ve dvatřiceti letech. Dnes je zaměstnancem Dukly na sportovním oddělení.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

Ředitel ASC Dukla plk. Pavel Benc (vlevo) na pódiu ocenil loučící se kajáky Jana Štěrba (uprostřed) a Lukáše Trefila.

Peking klepe na dveře

Symbolem české kolekce bude nová raškovka

Nominace se definitivně uzavrou 17. ledna. Už s drobným předstihem ale začne jiný významný proces: fasování olympijského oblečení. Kolekce z dílny české společnosti ALPINE PRO by měla oslnit. Produkty vyrobené v tuzemsku ponесou visačku Made in Czech Republic. „Do Číny jedeme hrdě reprezentovat Českou republiku, český sport a historii českého průmyslu,“ pronesl předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval při listopadovém představení konceptu v Národním technickém muzeu.

Nepřehlédnutelnou se stejně jako před čtyřmi roky v Pchjongčchangu stane zejména populární raškovka. Kulíšek, v němž v roce 1968 legendární skokan na lyžích Jiří Raška získal historické zlato pro Československo na ZOH v Grenoblu, dostal novou image. Verze 2.0 je tentokrát bez bambulky. Zaujmut by rovněž měla bunda se speciální nanomembránou, jež byla vyvinuta na univerzitě v Liberci. Má vskutku skvělé vlastnosti: je stoprocentně voděodolná, větruodolná, ale zároveň dokáže skvěle odvádět pot. Autorem technologie je Roman Knížek a jak sám prozradil, byla vyvíjena několik let. „Jsme nadšeni, že bude

Jsou už za dveřmi, jejich příchod je netrpělivě očekáván nehlédě na různá úskalí spojená s pandemií koronaviru. Zimní olympijské hry v Pekingu budou slavnostně zahájeny 4. února, coby největší sportovní svátek roku 2022 se uskuteční již počtyřicetáté.

V raškovce si s chutí zapožívali bývalý skokan na lyžích Jan Mazoch, vnuk Jiřího Rašky, a olympijská vítězka v běhu na lyžích Kateřina Neumannová. Součástí oblečení je i cedulka Made in Czech Republic. Obvyklé prací symboly jsou vtipně zaměněny za piktogramy se zimními sporty.

součástí oblečení našich olympioniků,“ netajil Knížek.

Slova obdivu neskrývala ani Kateřina Neumannová, olympijská vítězka v běhu na lyžích. „Na posledních třech kolekcích jsem se aktivně podílela. Naše pracovní skupina se ji vždy snaží nachystat tak, aby vyhovovala podmínkám země, kam se jede závodit. Tahle se mi opravdu líbí,“ uvedla. „Naši sportovci mohou být pyšní na to, jak vypadají. Rozhodně nebudou muset vzhlížet k jiným výpravám. Třeba k Norům, jako tomu bývalo dříve.“

V raškovce si Neumannová před fotografie s úsměvem také zapožívala. Stejně tak i další bývalý člen Dukly – skokan na lyžích Jan Mazoch, vnuk Jiřího Rašky. „Děda

by měl radost. Je vidět, že si tato čepička získala opravdu velkou popularitu. I taková drobnost může při fandění stmelit celý národ,“ je přesvědčen. Slavného dědečka vnímá podobně jako legendárního běžce Emila Zátopka. „Na první zimní zlato v historii se nezapomíná.“ A že modelu 2.0 schází bambulka? „Před Hrami v Koreji jsem trochu pátral, jak vůbec vypadal originál. Když jsem se hrabal ve věcech na půdě, bylo tam těch čepic několik. I bez bambulek. Takže se mi i tahle verze velmi zamlouvá. Doufám, že o ni bude minimálně stejný zájem jako při předchozí olympiádě,“ přeje si Mazoch.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

SAMKOVÁ

PŘED TŘETÍ VÝZVOU:

Chtěla by skončit v top 3

Co účast pod pěti kruhy, to cenný kov: Soči 2014 – zlato, Pchjongčchang 2018 – bronz. Jak se opora Dukly Eva Samková v únoru 2022 popere s třetí výzvou v olympijském Peking?

Osmadvacetiletá snowboardcrossová hvězda se před čínskými ZOH nebojí vyslovit slovo medaile. „Když máte pár let za sebou dobré výsledky, tak by bylo trapné říkat, že bych byla ráda do dvacítky. To by mi asi ani nikdo nevěřil,“ poznamenala.

„Pojedu na olympiádu do Pekingů s tím, že chci být na bedně. Nebudu sice úplně

specifikovat, o jaký kov by se mělo jednat, ale v top 3 bych skončit chtěla,“ prohlásila rodačka z Vrchlabí.

Spokojená byla s letní přípravou, i když se kvůli restrikcím provázejícím covidovou pandemií musela obejít bez tréninku na jižní polokouli. „Do přípravy jsem naskočila zkraje května, na sních jsem se dostala

koncem srpna. Celkově na mě přípravné období působilo tak, že bylo docela krátké,“ popisovala Samková.

Nemusí nic dokazovat

Na rozdíl od Pchjongčchangu chce mít před startem v Pekingů víc klidu. Má totiž

Naprosto dokonalá generálka na olympiádu

Ostrou premiéru na olympijské trati v čínském středisku Secret Garden už má Eva Samková za sebou. Pro celý snowboard-crossový cirkus to byl velice důležitý závod. Jel se totiž na stejném kopci, na jakém se bude bojovat o medaile při únorové olympiádě v Pekingu.

Generálka vyšla úřadující držitelce velkého glóbu na jedničku. Duklačka vyhrála kvalifikaci a pak oslavila už osmnáctý triumf ve SP. O tom, že v prvním závodě sezony neměla skutečně konkurenci, svědčí fakt, že na dlouhé trati ovládla také čtvrtfinále a semifinále.

Jen ve finále na chvilku zaváhala. Ztratila vedení, ale odvážným předjížděcím manévrem si dojela pro další triumf. „Snažila jsem se to tam narvat, to byla jediná cesta. A jsem ráda, že jsem to nevysrabila,“ smála se po závodě Samková, která se počtem triumfů vyrovnala slavnému běžci na lyžích Lukáši Bauerovi.

„Určitě je to povzbuzení. Víím, jak na tom jsem. Cítím se dobře, ale na olympiádě to bude něco jiného,“ zatipovala si Samková. „Jsem nadšená. Dny tady byly dlouhé, bylo to náročné, ale skvěle nám to jelo. Máme info, že olympijská trať bude úplně jiná, což je dobře, protože teď ji všichni nakoukali a nebyla by to pak žádná výhoda,“ vzkázala z Číny.

Spokojený byl pochopitelně i trenér Marek Jelínek. „Evka ukázala, že jsme se přes léto a podzim připravili dobře. Takticky jezdila naprosto správně, zvládla to velice dobře i technicky. V každé jízdě měla malou chybičku na startu, ale i tak dokázala zvítězit. Samozřejmě se může ještě v pár věcech zlepšit, ale na sezonu se těším, protože začátek byl famózní,“ prohlásil kouč.

Eva Samková může být momentálně ve výborném rozpoložení. Úvodní závod Světového poháru v dějišti olympijských her jí vyšel náramně. V čínském středisku Secret Garden nedala soupeřkám šanci.

výhodu v tom, že na prkně už všechno vyhrála. „Myslím, že tam můžu jet se zdravějším sebevědomím. Už nemusím nikomu nic dokazovat, jelikož mám výsledkově splněno a můžu jen přidávat,“ usmívala se Evka.

„Nebudu nic předstírat. Buď se to na olympiádě povede a budu nadšená, anebo ne,“ přemítala Eva Samková, které se nadmíru dařilo i v minulé sezoně. Důkazem byl dramatický souboj ve finále Světového poháru s tradiční vyzývatelkou Michelou Moioliovou z Itálie, po němž Češka s knírkem potřetí v kariéře zvedla nad hlavu křišťalový glóbus.

Trenér Marek Jelínek si pochvaloval, že se jeho svěřenkyně zlepšila v technice.

Potřetí Královnou bílé stopy

Eva Samková měla velice úspěšnou minulou sezonu, a tak není divu, že znovu vyhrála anketu Král bílé stopy. Díky bronzové medaili z mistrovství světa a celkovému triumfu ve Světovém poháru získala ocenění udělované Svazem lyžařů ČR stejně jako v letech 2014 a 2019. Kouč Samkové i snowboardcrossové reprezentace Marek Jelínek byl vyhlášen Trenérem roku.

„Jsem moc ráda, že to nakonec všechno tak dobře dopadlo. Zvlášť po takové podivné sezoně, od které jsem vlastně původně neměla žádná očekávání, protože nebylo jasné, zda se vůbec uskuteční. V rámci Svazu lyžařů ČR je spousta skvělých sportovců, takže takové vítězství vždycky moc potěší,“ uvedla.

Na trůnu Samková vystřídal kolegyni z Dukly – lyžařku a snowboardistku Ester Ledeckou, která tentokrát skončila druhá. Slavná oboživelnice byla na MS čtvrtá ve sjezdu i superobřím slalomu a v rychlostních disciplínách brala medailová umístění ve Světovém poháru.

Bez roušky to nepůjde. Přísná hygienická opatření budou panovat během celé zimní sezony, na olympiádě v Pekingu pak ještě v mnohem větší míře.

„Pracovali jsme na tom, aby byla čistá, dokázala ji použít na různých tratích a zároveň v několika jízdách po sobě. Proto jsem moc zvědavý, jak se to projeví v závodech. Jde o to, aby byla v zimě co nejlepší,“ vykládal kouč ještě před začátkem sezony.

„Každá olympijská sezona je specifická,“ pokračoval. „Je to cítit hned od prvního týdne na sněhu, protože je potřeba toho stihnout co nejvíce, a tím pádem to bývá finančně náročnější. Zvládnout to můžeme hlavně díky podpoře armádního sportovního centra Dukla a další pomoci od svazu a olympijského výboru. Dukla nám vychází maximálně vstříc,“ zdůraznil trenér.

Těší se na závod týmů

Podle Jelínka budou závody Světového poháru v této sezoně hlavně přípravou a vítanou příležitostí k vyladění formy směrem k Hrámu. „Budeme mít tak několik možností vyzkoušet si, co nás čeká v únoru. To, že jsme olympijskou trať předem neznali, není nic zvláštního. Bývalo tomu tak i v minulosti,“ zavzpomínal kouč.

„Když ale budu před Hrami vyhrávat, bude to jenom plus,“ culila se Samková. Zároveň vysvětlila, co měl „Jelen“ na mysli, když zmínil vylepšení techniky. „Jedná se o to, že se některé pasáže teď snažím projíždět jako kluci, což ale není pro holku nic snadného.“

V Pekingu čeká mistryni světa z roku 2019 a vítězku letošní ankety Král bílé stopy kromě individuálního startu i historicky první olympijský týmový závod, ve kterém by se měla představit s Janem Kubičkem.

„Moc se na to těším. Je to něco úplně jiného, než když závodím sama, asi něco jako štafeta v atletice nebo lyžování. Musím bojovat i za parťáka. Mohl by z toho vyjít zajímavý výsledek. Ostatně letos nám to celkem sedlo,“ připomněla páté místo na světovém šampionátu ve švédském Idre Fjäll.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

Foto: CPA

Kandidatura do komise sportovců

Letos Eva Samková oznámila, že bude kandidovat na jedno ze dvou uvolněných míst v komisi sportovců Mezinárodního olympijského výboru. Volba proběhne při kongresu konaném během olympiády v Pekingu.

„V konkurenci dalších šestnácti adeptů to bude celkem loterie. Těžko předvídat, jak to dopadne, ale v lyžařském svazu a našem olympijském výboru si myslí, že jsem vhodný kandidát,“ krčila rameny.

Posledním Čechem, který v komisi působil, byl legendární oštěpař Jan Železný. Mezi soupeře Evy Samkové patří takové osobnosti, jako jsou francouzský biatlonista Martin Fourcade nebo nizozemská rychlobruslařka Irene Wüstová. „Potěšilo by mě to, ale aktivní sport u mě dál zůstane na prvním místě,“ dodala.

LEDECKÁ MÁ NAŠLÁPNUTO

Slovo olympiáda před ní nevyslovujte

Čas se krátí, forma ladí. Zimní Hry v Pekingu se chvatem blíží. U Ester Ledecké půjde, jak už je vlastně zvykem, o dvojnásobnou fyzickou i psychickou nálož. V olympijské sezoně znovu kombinuje lyžování se snowboardem. A nehodlá šidit ani jednu z disciplín. Mantinely jsou nastavené. „Plány máme, kolikrát se však mění. Jednoznačně bych ale na snowboardu chtěla absolvovat více závodů než za poslední období. Strašně mi to chybělo,“ přiznala šestadvacetiletá členka armádního klubu Dukla.

Čínský přáteláček

Vyslovit magické slovo olympiáda je v jejím realizačním týmu zakázané. Pokud se proti zvláštnímu pravidlu proviníte, třeba i nevědomky, platíte do speciální stříbrné nádoby, sloužící původně k chlazení šampaňského, deset eur. Důvod nevšední legrácky je prostý: odstříhnout se od tlaku spojeného se startem pod pěti kruhy. Už před minulými Hrami v Pchjongčchangu, kde Ledecká získala dvě zlaté, se podobná „taktika“ vyplatila. V podání Ester a jejích nejbližších se tak o pekinském vrcholu mluví jako o čínském přáteláčku.

Úsměvné synonymum se v realitě brzy změnil v ostrý mač. Stačí si přiblížit program olympijských disciplín. 8. února by Ledecká měla obhajovat prvenství na prkně v paralelním obřím slalomu. Tři dny poté ji čeká totéž na lyžích v super-G, následuje sjezd (15. února) a ve hře je i kombinace (17. února). „Pro mě je skvělé, že se všechno odehraje na jednom místě. Nikam se nemusím přesouvat. Všichni budeme pohromadě. Je ale pravda, že začínat na snowboardu bude asi pocitově lepší. Potom se už můžu soustředit jenom na lyže,“ naznačuje jistou výhodu. „V hlavě to už trochu mám. Ale je tam ještě spousta závodů před tím. Půjdeme krok za krokem.“

Počítat lze i s jistou výhodou. Na rozdíl od lyžařek si specifický sních v Číně

vyzkoušela coby snowboardistka. „Měli jsme tam světák. Na jiném kopci, ale i tahle zkušenost se může hodit. I kdybych tam nestartovala, nic by se nestalo. O Koreji jsme toho také moc nevěděli a dopadlo to docela dobře,“ připomněla ve vší skromnosti dvojnásobné olympijské prvenství v Pchjongčchangu.

Do této stříbrné nádoby putují pokuty, když se v přítomnosti Ester a jejího týmu vysloví zakázané slovo – olympiáda.

Více zapojovat zadek

Pro úspěch v nabitě sezoně dělala Ester maximum už v létě. Znovu vyrazila do Řecka. S fyzioterapeutem Michalem Lešákem, jemuž neřekne jinak než Méďa, pracovala na kondici. „Fakt jsem makala. Válení na pláži není nic pro mě. Doufám, že tělo bude dobře připravené a zátěž vydrží.“

Ledecká v minulosti mívala kvůli nelehkým přechodům z lyží na prkno a opačně problémy se zády. Po testech na klinice Red Bullu doufá, že ji zdraví nezdá. „Sestavili mi skvělý plán. Cítím se silná a šťastná. Svaly by měly pracovat podle představ. Také se snažím více zapojovat zadek. Oproti sjezdářkám ho mám malý,“ konstatovala s úsměvem.

Přibrat nějaké to kilo by prý nebylo od věci. Lyžařský kouč Tomáš Bank už na říjnovém setkání novináře pobavil. „Vzal jsem to trochu do vlastních rukou. Na soustředění

ZLATÉ JÍZDY V PCHJONGČCHANGU aneb Nesmazatelný zápis do historie

Povedlo se jí něco jedinečného, neuvěřitelného. Dva olympijské triumfy v odlišných sportech. Na Hrách v Pchjongčchangu 2018 se Ester Ledecká nesmazatelně zapsala do historie.

Že získá zlato na prkně v paralelním obřím slalomu, se více méně očekávalo. Že tomu ale bude předcházet zlatá jízda na lyžích v super-G, byl šok. Všem vyrazila dech. Odborníkům i široké veřejnosti. Pohádkový příběh umocnil i náskok v cíli – jedna setina sekundy! Rakouské hvězdě Anně Veithové, která už v duchu slavila obhajobu zlata ze Soči, muselo být v tu chvíli do pláče. Ledecká totiž vyrazila na trať s vysokým číslem 26 a dole v cíli při pohledu na časomíru jen nechápavě zírala. „Já tomu vůbec nerozumím,“ byla její první slova.

Na snowboardu si vedla suverénně. Němku Jörgovou porazila ve finále přesvědčivě. Její náskok byl téměř půlvtěrinový.

Co předvede český zázrak v Pekingu? Nechme se překvapit.

v Zermattu jsem vařil já sám. Do jídla jsem jí dával více smetany," vtipkoval. „Jako kuchář se osvědčil. Byl fantastický," chválila trenéra Ledecká.

Nové lyže? Je to jízda

Po úvodním závodu Světového poháru v rakouském Söldenu, kde si cvičně zajela obří slalom, vyrazila začátkem listopadu na necelý měsíc do Ameriky a Kanady. Ještě více tak mohla přilnout k novému typu lyží – Revoshock od Atomiku. „Je to na nich fakt jízda. Jsem vděčná, že mohu tuhle firmu reprezentovat.“ Následně podrobněji vysvětlila výjimečnost svého nádobíčka. „Šanci vyzkoušet tyhle lyže jsem měla už vloni. Bylo to jakési privilegium pro tovární závodníky. S novou technologií moc hezky zabírají do oblouku a navíc vás v něm krásně drží,

S trenéry Justinem Reiterem (vlevo) a Tomášem Bankem

V dobré náladě. Na tiskové konferenci před sezonou hýřila dvojnásobná olympijská vítězka vtipem. Úsměvy rozdávala na všechny strany.

i když jsou podmínky třeba ledovaté. Pocity při jízdě jsou zkrátka úžasné."

V Lake Louise už naostro

První ostrý test absolvovala Ledecká v oblíbených rychlostních disciplínách na začátku prosince v kanadském středisku Lake Louise. Jak si vedla?

Ve sjezdech dvanáctá a dvaadvacátá, v super-G třináctá. Možná čekala víc, nicméně zůstávala nad věcí. „Špička je obrovsky vyrovnaná. Dělam outdoorové sporty, kde záleží na spoustě věcí, které se musejí potkat, aby všechno klaplo. Lyže na sjezd ještě nebyly mockrát na sněhu, takže se musí trochu rozjezdit. V tomto ohledu jsou vždycky první závody testovací," prohlásila.

„I když jsem udělala chyby, byla jsem schopná konkurovat. To považuji za pozitivní. Máme ale na čem pracovat," neskrývala touhu být lepší a lepší.

Všechny tři závody vyhrála Italka Sofia Goggiaová. „Jezdí pěkně a agresivně. Pro mě dobře, že se mám na koho dotahovat. Ráda bych brzy bojovala o nejvyšší příčky," netajila. „Rozhodně si nemyslím, že je neporazitelná. Budu dělat maximum, abych byla čím dál tím rychlejší."

Další program Ester Ledecké je do olympiády vsutku nabitý. Sněhová obojživelnice bude na roztrhání. Tak ať se daří!

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

REITER: Je rychlejší

BANK: Věřím, že bude schopná konkurovat těm nejlepším

Má erudované kouče, zákonitě. Američan Justin Reiter, kdysi vynikající snowboardista, si spolupráci s českou megahvězdou nemůže vynachválit. „Jsem na Ester velice hrdý. Tohle léto se hodně snažila. Přesně vystihla, kde je potřeba se zlepšit. Tvrdě dřela nejen na technice, ale i celkově," říká s náležitou hrdostí. Fakt, že Ledecká absolvovala za poslední dva roky na prkně pouze tři závody, jej nijak neznervózňuje. „Tréninku je naprosto oddaná. Je rychlejší než kdykoliv před tím. Sami to brzy uvidíte," ujišťuje. Pokrok sledává také v bleskovějších přechodech z lyží na snowboard. „Zaměřili jsme se na to. Teď mohu s klidem prohlásit, že na výměnu obou sportů máme mnohem luxusnější časový prostor."

Další z trenérů Tomáš Bank by svou svěřenkyni nejraději viděl stále na lyžích. „Trénujeme kvalitně. Věřím, že bude schopná konkurovat těm nejlepším," prohlásil ještě před listopadovým odletem na závěrečnou část přípravy do Ameriky. „Pořád hledáme cesty, jak se zlepšovat. Je to už o detailech." Bank rovněž oceňuje spolupráci v týmu s věhlasným Franzem Gamperem, jenž vedl dlouhé roky nejen norskou, ale i čínskou reprezentaci. Olympijskou trať v Pekingu má tudíž načtenou. „Výhoda to je veliká," souhlasí Bank. „Máme dostatek informací. Je to krásná sjezdovka s dlouhými rovinami a pořádnými padáky. Znalost prostředí se určitě hodí."

ČÍNSKÁ MISE

aneb Koho se vyplatí sledovat

Eva Samková, Ester Ledecká. Tady nemá smysl moc spekulovat. Sněhové hvězdy pojedou na olympijských hrách v Pekingu na hraně rizika, budou patřit k největším medailovým nadějím české výpravy. Cíle mají vždy ty nejvyšší. Kdo se ale přidá a může překvapat? Které sportovce armádního klubu Dukla se pod pěti kruhy vyplatí sledovat? Zde jsou tipy.

BĚŽECKÉ LYŽOVÁNÍ

Michal Novák, Kateřina Janatová

Na konci listopadu se pětadvacetiletý mladík postaral o senzační výsledek při stíhačce na 15 kilometrů volnou technikou ve finské Ruce. Do cíle závodu Světového poháru dojel v mrazivých podmínkách jako pátý za kvartetem Rusů v čele s famózním Bolšunovem. „Je to obrovské povzbuzení,“ říká k životní jízdě.

Že se nejednalo o náhodu, potvrdil hned následující týden na volné patnáctce v Lillehammeru, kde v konkurenci kompletní špičky skvělé umístění zopakoval. Od bronzu jej dělily necelé čtyři vteřiny! Novák to nandal i hvězdám v čele s Norem Klæbem či již zmíněným Bolšunovem.

Kateřina Janatová by se ráda předvedla hlavně ve sprintu. Zvýšený tlak na svou

osobu si nepřipouští. „Vždycky budu závodit na maximum a chtít vylepšit loňské výsledky. Myslím, že to bude v pohodě a pomyslnou českou jedničku zvládnou,“ usmívala se.

Zprávy z Pekingu se k běžcům dostávají sporadicky. Zatím vědí jen to, že je čeká umělý sníh a velká zima. Novák proto ohledně olympiády zůstává v klidu. „Nevím, co se dá Číňanům věřit. Všechno uvidíme na místě. Myslím, že to předem nemá smysl řešit,“ krčil rameny.

To Janatová nehodlá nechat nic náhodě. O situaci v Pekingu se zajímá, aby ji tam nic nepřekvapilo. „Třeba se soustředím, že budeme muset počítat s omezením při vstupu na trať. Má to být jen pár hodin denně. Připravuji se na to psychicky, abych s tím počítala. No, a testování každý den mě také moc nepotěšilo,“ dodala.

Michal Novák

SJEZDOVÉ LYŽOVÁNÍ

Kryštof Krýzl, Ondřej Berndt, Jan Zabystřan

Česká republika disponuje v mužské části dvěma účastnickými místy. Předseda úseku Ladislav Foretek vyjádřil naději, že kvóta bude nakonec rozšířena, jako tomu bývalo v minulosti. I proto by se na startu mohlo objevit trio z Dukly Liberec.

Kryštof Krýzl a Ondřej Berndt

Kryštof Krýzl je lyžařským matadorem, v říjnu oslavil pětatřicáté narozeniny. I tak si věří. Specialista na technické disciplíny hodlá v Pekingu skončit v některém ze závodů v nejlepší patnáctce. „Udělám pro to všechno. V Číně jsem už dvakrát startoval. Hodně tam využívají umělý sníh s odlišnou strukturou. Mně ale docela vyhovoval. Tak uvidíme.“

Ondřej Berndt překonal v létě problémy se zády. Velké akce mu v poslední době vycházejí. Při Hrách v Pchjongčchangu 2018 obsadil v kombinaci výborné 16. místo, na mistrovství světa 2021 byl sedmnáctý ve slalomu. „Přešel jsem na nový model slalomek. Snad mi i tenhle faktor pomůže v úsilí kvalifikovat se na olympiádu,“ přeje si.

Triadvacetiletý talent na alpské disciplíně Jan Zabystřan se dlouho dával dohromady po nepříjemném úrazu na kole, kdy si při pádu nalomil příčný výběžek obratle. Přesto je přesvědčen, že v kombinaci může atakovat přední umístění. „Do začátku olympiády formu vyladím,“ hlásil směle.

SKOKY NA LYŽÍCH

Viktor Polášek, Čestmír Kožíšek, Roman Koudelka

Příznivci skoku na lyžích doufají, že slovinšský trenérský mág Vasja Bajc pro Čechy tak populární disciplínu znovu nastartuje.

Polášek i Kožíšek si náročnou přípravu pochvalovali. Bodovali v letní Grand Prix, nicméně nijak oslnivý vstup do sezony Světového poháru nezaznamenali. Polášek přesto doufá v lepší zítřky. „Jsem o pět kilo lehčí, ale silnější a rychlejší. Progres je velký, musím to jen předvést na můstku. V Pekingu chci být do top 10,“ netajil se smělým cílem.

Čestmír Kožíšek byl o poznání skromnější. „Rád bych se v každém závodě kvalifikoval do druhého kola, pak by se vidělo. Umístění kolem 15. místa bych bral.“

Roman Koudelka, dlouhodobá česká jednička, se po plastice vazů v kolenní teprve vrací na můstky. Podrobnosti na další straně.

Viktor Polášek a Čestmír Kožíšek

AKROBATICKÉ LYŽOVÁNÍ

Nikol Kučerová, Diana Cholenská

„Chtěla bych jet olympijské finále. V současné době na to mám víc než kdykoli předtím,“ neskryvá své ambice dvaatřicetiletá skikrosařka Nikol Kučerová, jež si pochvaluje spolupráci s polským trenérem Tomaszem Żerebeckým. „Udělala jsem progres, který se mi předtím nepovedl za osm let. S Tomkem se snažíme všechno řešit. Pracujeme na každém detailu.“

Na rozdíl od minulosti rodačka ze Semil vidí, že celý tým odvádí maximum. „Mám větší sebevědomí, pomáhá mi to i psychicky

a líp se mi závodí,“ pokyvuje hlavou účastnice ZOH v Soči a Pchjongčchangu. V prvním případě byla čtyřladvacátá, v Koreji si polepšila o deset míst. A jak by to mohlo dopadnout v Číně? „V kontaktním sportu jako skikros je výsledek často o náhodě. Můžete být sebelíp připravený, ale když vás někdo porazí, je po nadějích,“ dodává.

Diana Cholenská je vycházející hvězdičkou atraktivní disciplíny. V úvodním závodě Světového poháru na olympijské trati v Secret Garden unikl juniorské vicemistryni světa postup z kvalifikace jen o pověstný vlásek. Co předvede v únoru? Nechme se překvapit.

Diana Cholenská a Nikol Kučerová

SEVERSKÁ KOMBINACE

Tomáš Portyk

Pětdvacetiletý sdruženář měl na začátku sezony výbornou skokanskou formu. Výkony v úvodních závodech Světového poháru dávají směrem k olympiádě zajímavé šance. Portyk musí po výpadku v přípravě, kdy ho trápily únava a vyčerpání organismu, hlavně zapracovat na zlepšení výkonnosti v běžecké části. Pak by se v Pekingu mohly dít věci. Reprezentační kouč Marek Šablatura pevně věří, že manko způsobené zraněními brzy doženou také Ondřej Pažout a Jan Vytrval.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)
a Milan Novotný (Pražský deník)
Foto: Bóša, CPA, ASC Dukla

SKOKAN KOUDELKA SE VRÁTIL NA MŮSTEK!

Po plastice vazů v koleni už ladí formu

Chystá se velký návrat. Už brzy. Po únorové plastice vazů v koleni se Roman Koudelka, dlouholetá česká jednička ve skoku na lyžích, sotva belhal. Teď je fit a spřádá plány, kdy opět naskočí do závodního kolotoče Světového poháru. A olympiáda? „Tu zatím neřeším. Uvidím, jak mi to půjde,“ poznamenal dvaatřicetiletý skokan.

Člen Dukly Liberec se momentálně cítí v dobré kondici. Bez zábran se už spouští z můstků, i z těch velkých. V rakouských střediscích Hinzenbach a posléze v Planici se dostával do formy. „Hlavně že koleno drží,“ usmíval se, ale hned to raději zatukal. „Chtěl bych poděkovat taky Dukle. Bez její podpory a finanční pomoci bych se takhle rychle dohromady nedal.“

Koudelkovi výrazně prospěl především několikaměsíční pobyt ve slovinské Lublani, kde na věhlasné klinice Global Sport usilovně rehabilitoval pod dohledem renomovaného lékaře Mitji Bračiče. „Když jsem tam přijel, kulhal jsem. Bylo potřeba nabrat svalovou hmotu. Noha byla hodně zesláblá, poslední testy ale vyšly ještě lépe než před zraněním,“ pochvaluje si.

Režim absolvoval vskutku vojenský. Terapie, trénink, regenerace. Tak to šlo pořád dokola. „Fungoval jsem dvakrát denně šest dní v týdnu. Volno jsem si užíval jen v neděli. Měl jsem toho v jednu chvíli nad hlavu, ale pokroky byly ohromné.“

Nic neuspěchat

Český reprezentant nehodlal nic uspěchat. K partákům Viktoru Poláškovu a Čestmíru Kožíškovi by se mohl připojit před Turné čtyř můstků (startuje 28. prosince). „Musím jít krok za krokem. To samé platí o olympiádě. Čas tady ještě je, nijak se tím nestresuju.“

Ví, co říká. V tak rychlý návrat příliš nedoufal. „Koleno bylo opravdu hodně zdevastované. Kromě vazů jsem měl utržený taky meniskus a pochroumanou česku. I proto si teď užívám každý skok.“ Poprvé sjel z můstku ve druhé polovině října. A nijak netajil, že měl nahnáno. „Když devět měsíců neskáčete, respekt tam je vždycky.

Roman Koudelka na tiskové konferenci před začátkem sezony

Nejsem typ člověka, který by říkal, že se nebál. Naštěstí všechno klaplo. Po prvním skoku nic nezabolelo. Zářil jsem jak sluníčko, byl jsem nadšený. Pan doktor Staša odvedl na operačním sále perfektní práci. Jsem strašně rád, že jsem zpátky,“ líčí s nadšením.

Při čtyřměsíčním pobytu v Lublani s ním alespoň na čas mohla být rodina. Pro Koudelku to v nelehkém období bylo velmi povzbuzující. „Psychicky mi to pomáhalo,“ přitakává. „Dřel jsem i pro ně. Chci, aby mě děti viděly na můstku v dobré náladě a mohly mi u televize fandit.“

Proměny v technice

I v Koudelkově případě došlo s příchodem slovinského kouče Vasji Bajce

k proměnám v technice. Zvyká si na jiný styl odrazu i kratší lyže. „Je to velká změna. Šest centimetrů je dost. Musel jsem jít s váhou o dvě a půl kila dolů. Skáčíme agresivněji. Je potřeba se odrážet víc dopředu, abych neztratil letovou rychlost. Kratší lyže pomůžou v tom, že vás za hranou tolik nezabrzdí,“ objasňuje zásadní odlišnosti.

Výsledky se stresovat nehodlá. „To už mám za sebou. K ničemu to není. Přes léto jsem udělal spoustu dobré práce, trénoval poctivě. Teď to jen přenést na můstek. Necítím na sebe žádný tlak. Moc dobře si uvědomuju, že jsem taky už vůbec skákat nemusel. Chci se tím bavit. A hlavně být pozitivní.“

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: CPA

SPRÁVNÝM SMĚREM! ZA SVÝMI SNY A VZORY

Nástěnný kalendář ASC Dukla na rok 2022

Motto kalendáře 2022 mělo vzhledem k pandemické době jasný záměr – propagovat návrat dětí ke sportu. Ať už organizovanému či rekreačnímu. Tolik propírané téma, kdy koronavirus a s ním spojená opatření v zemi na čas doslova zastavily veškeré pohybové aktivity, má pro restart ohromný význam.

Hvězdní sportovci ASC Dukla tuto skutečnost moc dobře vnímají. Řada z nich se podílí na souvisejících projektech. Ať už v roli mentorů, zapálených lektorů či prostých účastníků dávajících mladším generacím správné impulsy k obnovení tolik oblíbené činnosti.

Při focení panovala výborná a uvolněná atmosféra. Ve společnosti medailistů z vrcholných akcí či trenérů se mládežníci cítili jako šampioni. Rozdávali úsměvy, bavili se, naslouchali a samozřejmě vyzvíдали.

Své vzory mají možnost napodobit. Hlavně tedy v lásce ke sportu, v radosti z pohybu. To je přece nejdůležitější.

Zuzana Hejnová (atletika)

David Kostecký (sportovní střelba – broková)

Eva Samková (snowboarder cross)

Tereza Fišerová (vodní slalom)

Martin Fuksa a Petr Fuksa (rychlostní kanoistika)

Radek Šlouf a Josef Dostál (rychlостní kanoistika)

Martin Vlach, David Svoboda, Libor Čapalín a Jan Kuř (moderní pětiboj)

Hynek Tábor (parašutismus)

Jakub Vadlejš a Vítězslav Veselý (atletika)

Miroslav Vraštil, Jiří Šimánek a Ondřej Synek (veslování)

Jitka Čábelická a Ondřej Cink (cyklistika)

David Hřkulák a Petr Nymburský (sportovní střelba – kulová)

Klára Spilková (golf)

MINISTR OBRANY METNAR

ocenil olympioniky a parašutisty ASC Dukla

Jako vzorná jednotka předstoupili před ministra obrany Lubomíra Metnara sportovci a trenéři armádního centra Dukla. Důvodem bylo slavnostní ocenění za výkony na XXXII. olympiádě v Tokiu a mistrovství světa v parašutismu.

Na olympijských hrách získali dukláci čtyři cenné kovy z celkových jedenácti – dvě stříbra (David Kostecký, střelba, trap a Jakub Vadlejš, atletika, hod oštěpem) a dva bronz (Vítězslav Veselý, atletika, hod oštěpem a Josef Dostál – Radek Šlouf, kanoistika, K2). Výrazně tak přispěli k rekordní medailové bilanci české výpravy v samostatné historii naší republiky.

Za zmínku stojí i další umístění, která skončila těsně pod stupni vítězů.

Výborně si vedli Miroslav Vraštil s Jiřím Šimánkem (4., veslování, dvojskif lehkých vah), Josef Dostál (5., kanoistika, K1), Martin Fuksa (5., kanoistika, C1), Martin Vlach (5., moderní pětiboj), Tereza Fišerová (6., vodní slalom), Jan Kuf (8., moderní pětiboj) či Petr a Martin Fuksové (10.,

kanoistika, C2). Dukla vyslala do Japonska celkem 29 sportovců.

„Přivezli jste čtyři medaile, což je skvělý úspěch. Navzdory omezením v přípravě jste dosáhli výsledků, na které jsme u sportovců Dukly zvyklí,” pronesl při slavnostním aktu ministr obrany Lubomír Metnar. „Poděkování za reprezentaci České republiky zaslužíte všichni,” doplnil.

Lubomír Metnar poděkoval za reprezentaci. V tomto případě Davidu Kosteckému, Vítězslavu Veselému, Miloslavu Křížovi, Barboře Špotákové a Janu Železnému.

V úvodním proslovu ministr vyzdvihl výkony sportovců ASC Dukla na olympijských hrách a mistrovství světa v parašutismu.

V salonku Praha Ministerstva obrany proběhlo i ocenění parašutistů ASC Dukla, kteří kralovali mistrovství světa v Rusku. Šampionát v Kemerovu se díky nim stal nejúspěšnějším v historii České republiky! Na skvělých výsledcích (1. místo v přesnosti přistání družstev, 1. a 2. místo v celkovém hodnocení družstev, 1. a 2. místo v celkovém pořadí jednotlivců, 1. a 3. místo v individuální akrobacii, 2. místo v přesnosti přistání jednotlivců) se podíleli Jiří Gečňuk, Libor Jiroušek, Hynek Tábor, Miloslav Kříž a Oldřich Šorf.

Ocenění sportovci a trenéři

„Jde o úctyhodnou sbírku medailí. Je velká škoda, že disciplíny v parašutismu na olympiádě nenajdeme, protože pak bychom patřili k těm nejúspěšnějším národům. Dukla zkrátka byla, je a bude výstavní skříň českého sportu. Jsem na vás hrdý nejen jako ministr obrany, ale i jako občan naší krásné země,“ poznamenal Metnar.

V přítomnosti hostů pak ministr obrany předal všem sportovcům a trenérům ASC Dukla děkovné listy.

*Text: Pavel Král (ASC Dukla)
Foto: CPA*

Ondřej Synek vystoupil ze skifu

Od vesel ale neodchází

Poslední medaili získal na mistrovství světa v roce 2018. Po stříbře z Plovdivu byl Ondřej Synek trochu zklamaný. Veslař Dukly Praha myslel na nejcennější kov. Kdyby urval šestý titul, stal by se v rámci světových šampionátů nejúspěšnějším skifařem všech dob.

Nejúspěšnější český veslař historie Ondřej Synek oznámil ukončení veleúspěšné závodní kariéry. S trenérem Milanem Dolečkem zapózoval fotografům se svými nejcennějšími medailemi. A že jich bylo požehnaně.

Jenže pak už výkonnost českého matadora nabrala sestupnou tendenci. V roce 2019 skončil šestý na šampionátu v Linci, ale kvalifikoval se do Tokia. V té době ještě netušil, že se v zemi vycházejícího slunce nakonec nepředstaví.

Úžasnou kariéru narušila koronavirová pauza. To o rok později vedlo k posunutí olympiády a v Synkově případě k pokusu prosadit se s Jakubem Podrazilem na dvoj-skifu. Nakonec cestu do Japonska odpískal a posléze v necelých 39 letech ukončil aktivní činnost.

Tělo řeklo dost

Nad verdiktem dumal „Sýňa“ pár týdnů. V létě odjel s motorkářskými kamarády na Balkán a po návratu měl jasno. „V září 1995 jsem přišel do loděnice v Brandýse, kde jsem začal veslovat. V září 1999 jsem nastoupil do Dukly Praha a v září 2021 bych chtěl oznámit, že končím svou pouť vrcholovým sportem,“ prohlásil se slzou v oku.

Za vším stály zdravotní důvody, respektive syndrom nejasného snížení

sportovního výkonu. „Tělo zkrátka řeklo, že do Tokia nepojede. Bylo to nejtěžší rozhodnutí mé sportovní kariéry. Obrečel jsem to,“ přiznal Synek.

Nyní už bude na roky se skifem jen vzpomínat. „Bylo to krásné a bylo to dlouhé. Vyhýbala se mi zranění, díky tomu jsem vydržel tak dlouho. Moje kariéra byla úspěšná. Jako kluk jsem o tom ani nesnil. Za jednadvacet let jsem nevynechal jedinou sezonu. Pořád jsem naplno trénoval a zažil spoustu soubojů. S každou medailí je spojený nějaký příběh. Vždycky, když se na ně podívám, vybavím si konkrétní závod,“ vykládal.

Nepřesvědčila ho ani možnost rozloučit se s fanoušky příští rok při mistrovství světa v Račicích. „Cítím, že můj čas nadešel. Žádný červíček pochybností se nedostavil. V nějaké roli se ale v Račicích určitě objevím a závody si užiju i jinak,“ poznamenal.

Pod dohledem Dolečka

Celou kariéru stál po Synkově boku trenér Milan Doleček starší. Pro něj je trochu záhadou, jak se jeho svěřenec dokázal držet tak dlouho na vrcholné úrovni. „Když ke mně Ondra přišel, měl jsem za sebou jen dva

roky trénování. Chtěl jsem, aby se kluci zbytečně nedřeli. To se asi podařilo a i díky tomu zůstal tak dlouho ve špičce," říkal kouč.

Předností jeho svěřence byly ideální fyzické předpoklady. „Když jsem s ním začínal, z testů vyšlo, že i když trénoval třikrát týdně, měl stejné a možná i lepší parametry než můj syn Milan, který už dva roky intenzivně makal. Řekl jsem mu, že z něj může být olympijský vítěz, protože má fantasticky nastavené tělo.“

Netají se tím, že měli vztah jako otec a syn. „Je to tak. Táta mu brzo zemřel, a když potřeboval poradit, byl jsem vždycky

připravený," zavzpomínal. „S Ondrou byla krásná práce, protože hlavně chtěl. Spolupracovali jsme dokonale. Teď se spíš někdy stává, že víc chtějí trenéři než závodníci.“

Trenérem v Dukle, funkce i na svazu

Ondřej Synek se pokusí vychovat své nástupce. „V Dukle jsem nastoupil jako vedoucí trenér veslování. Myslím, že mám tomuto sportu pořád co dát a zároveň i vrátit," zamyslel se.

Jeho služeb se chystá využít i Český svaz veslování. Jmenoval ho do pozice

sportovního ředitele. „Beru to jako velkou výzvu. Jsem si vědom zodpovědnosti, ale věřím, že mé zkušenosti budou pro české veslování přínosem," okomentoval novou pozici Ondřej Synek.

Že by měl mít najednou příliš povinností, si legenda Dukly nemyslí. „Dohromady se to dá určitě stihnout. V podstatě půjde o podobnou činnost. V obou případech se bude jednat o to, abychom dokázali vychovat zdatné nástupce a naši závodníci se v mezinárodním měřítku neztratili," vysvětlil.

Tak hodně štěstí.

FOTBAL ANI ATLETIKA MU NEŠLY

Chvilí trvalo, než si našel svůj sport

I když byl veslařskou hvězdou, rád jezdí na biku a na běžkách. V dětství se však doma ve Staré Boleslavi Ondřej Synek jako sportovní talent moc neprojevoval. Třeba fotbal mu vůbec nešel. „Vzpomínám, že jsem byl strašně neohrabaný,” přiznává a o srovnání se spoluhráčem ze zálohy Markem Matějovským, který hrál později v Anglii a za národní mužstvo, se nechce příliš šířit...

„Z lavičky náhradníků jsem se díval, jak Marek válí. Když jsem dostal příležitost, nedalo se o nějakém přehledu na hřišti mluvit. Byl jsem rád, že jsem se trefil do balonu,” krčí mohutnými rameny.

Zkoušel to i v Houštce s atletikou. Jenže běhat, to pro Ondru Synka moc nebylo. „Byl jsem strašně pomalý. Na stovce jsem byl skoro vždycky poslední, předběhly mě i holky,” líčí.

Ke změně došlo ve třinácti letech. To ho bratranec přivedl k Labi mezi veslaře. I na vodě to ale zkraje nebyla žádná hitparáda. Jenže dokázal přechkat období nezdarů, a když se začal vytahovat do dvoumetrové výšky, začalo být jasné, že našel svůj sport.

Pak už se ve skifu prokousal do světové špičky. V roce 2005 začala úžasná medailová série. Trvala neuvěřitelných čtrnáct let a během nich devětkrát ovládl světový pohár.

Tři cenné kovy vybojoval na OH, z dvacíti medailí na MS bylo pět zlatých, pětkrát se stal i mistrem Evropy. Dohromady Ondřej Synek získal dvacet medailí a za to si zaslouží náramný potlesk.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

Foto: CPA

Při vyhlášení ankety o nejlepšího armádního sportovce roku převzal ocenění z rukou plukovníka Pavla Bence, ředitele ASC Dukla.

Na skifu prožil mnoho radostných okamžiků.

Synkovy největší medailové úspěchy

Olympijské hry – stříbro: Peking 2008, Londýn 2012; bronz: Rio de Janeiro 2016; 5. místo: Atény 2004 (dvojskif)
Mistrovství světa – zlato: Hamilton 2010, Čchungdžu 2013, Amsterdam 2014, Aiguebelette 2015, Sarasota 2017; stříbro: Mnichov 2007, Bled 2011; bronz: Milán 2003 (dvojskif), Gifu 2005, Eton 2006, Poznaň 2009
Mistrovství Evropy – zlato: Poznaň 2007 (osmiveslice), Montemor 2010, Sevilla 2013, Bělehrad 2014, Račice 2017; stříbro: Poznaň 2015; bronz: Brandenburg 2016

Dvě medaile z Kataru

Parašutisté Dukly na armádním mistrovství světa CISM nezklamali

Stříbro a bronz. S velmi solidní medailovou vizitkou se vrátili parašutisté prostějovské Dukly ze 44. armádního mistrovství světa (CISM), jež se ve druhé polovině listopadu uskutečnilo v katarském Dauhá. Ze 32 zemí světa dorazilo 152 závodníků, kteří tradičně změřili síly ve třech disciplínách – přesnosti přistání (PP), individuální (IA) a skupinové akrobacii (FS).

Nadporučík Libor Jiroušek získal v individuální akrobacii stříbro. Úspěšně se tak rozloučil s bohatou sportovní kariérou. Od ledna se stane šéfem prostějovských parašutistů.

Slavnostní nástup

Český tým se ještě před odletem musel vypořádat s velkou nepříjemností: pozitivní PCR test vystavil stopku jedné z hlavních opor – praporčíkovi Oldřichu Šorfovi. Přitom byl očkován, bez příznaků a bez rizikových kontaktů. To znamenalo pořádnou komplikaci, nahradit jej musel praporčík Jakub Pavlíček, jenž měl původně fungovat jen jako kameraman.

V Dauhá se dukláci vyrovnávali se složitými podmínkami. Vítr, prach a kamenitá poušť účastníkům let a přistávání natně zneprjemňovaly.

Náročný denní režim vyžadoval absolutní disciplínu. Posuďte sami: budíček ve 3.45, ve 4.15 odjezd do místa závodu, ráno v šest první start, až v pět odpoledne konec soutěžního dne a v šest návrat na hotel. Večeře a hurá na kutě. Den co den. Týden v kuse.

První radost díky Jirouškovi

O první radost v českém táboře se postaral nadporučík Libor Jiroušek. V individuální akrobacii za volného pádu vybojoval stříbrnou medaili. Po zisku titulu civilního mistra světa z ruského Kemerova se stal nejúspěšnějším parašutistou světa v této disciplíně posledních dvou let. Velmi dobrého umístění dosáhl také praporčík Jakub Pavlíček (12.).

V přesnosti přistání se Dukle tolik nedařilo. V nabitě konkurenci si nejlépe vedl rotmistr Petr Chládek (14.). Tentýž závodník dosáhl i na nejlepší kombinační výsledek těchto disciplín, když skončil dvanáctý.

Bronz z týmové kombinace

Mezi týmy se Češi umístili čtvrtí v hodnocení individuální akrobacie (nevyhlašuje

V kombinaci se parašutisté Dukly Prostějov radovali z týmového bronzu: zleva rtm. Petr Chládek, nrtm. Miloslav Kříž, prap. Petr Směšný, prap. Jakub Pavlíček, npor. Libor Jiroušek.

se jako samostatné hodnocení) a vynikající výkon předvedli ve skupinové akrobacii. Po téměř dvou letech bez seskoků a s pouze dvěma absolvovanými kempy ve Španělsku těsně před šampionátem obsadili 6. místo! Zde je nutno poznamenat, že před dukláky se dostaly pouze tři týmy specialistů (Belgie, Katar, USA) a dlouhodobě vynikající Německo se Španělskem, jež těží z výhody využívání větrného simulátoru, který má přímo na své armádní základně. V přesnosti přistání se po deseti seskocích zrodilo solidní 5. místo, což v kombinačním součtu znamenalo druhou medailovou radost – tentokrát bronzovou! Jen o jediný bod za Ruskem a vítězným Německem.

Českou republiku na armádním mistrovství světa v parašutismu reprezentovali: npor. Libor Jiroušek (PP, IA, FS), prap. Petr Směšný (PP, IA, FS), nrtm. Miloslav Kříž (PP, IA, FS), rtm. Petr Chládek (PP, IA, FS) a prap. Jakub Pavlíček (PP, IAFS-kamera).

Text: Pavel Král a Jiří Šafanda (ASC Dukla)

Foto: ASC Dukla

Gečnuk absolutním mistrem světa ve třiapadesáti!

I po tolika letech mě to baví, říká

Má za sebou 14 560 seskoků, na světových akcích získal spoustu medailí. Třiapadesátiletý Jiří Gečnuk, člen ASO Dukla Prostějov, je právem považován za parašutistickou legendu. Legendu, která to výrazně mladším kolegům stále umí nandat. Bez přehánění. Gečnuk to potvrdil také na první významné akci sezony, v Rusku se stal absolutním mistrem světa (už podruhé). Ke všemu obsadil stříbrnou příčku v přesnosti přistání. „Mrzí mě, že se toho nedožil Josef Pavlata, bývalý velitel na Dukle, protože se mi povedlo dorovnat jeho krásný výsledek,“ vzpomněl i po čase na velkého kamaráda. „I po tolika letech mě to baví. Je super, když je záliba vašim zaměstnáním.“

Když jste se poprvé s padákem snesl na zem, ještě vám nebylo ani patnáct! Rodiče vám to nerozmlouvali?

Měl jsem výhodu, že na letišti už nějakou dobu fungoval můj starší bratr. Moc jsem to chtěl zkusit a od rodičů dostal souhlas.

Přece jen se jedná o rizikový sport. Měl jste v mládí doma vždy zelenou?

Drobné komplikace také nastaly. To když si bratr po propagačním seskoku zlomil na

prvního máje obě nohy. Šlo o vážné zranění, musel s tím skončit. V rodině se to samozřejmě řešilo. Tehdy mě vůbec nenapadlo, že bych to dělal celý život.

Jiné, méně nebezpečné sporty vás nelákaly?

Je potřeba se zamyslet, co je a není nebezpečné. Lyžoval jsem, dělal gymnastiku. I v těchto odvětvích člověk létá vzduchem a musí správně dopadnout na zem.

V parašutismu obzvláště. Ne všechny seskoky jsou krásné, pohodové a bezpečné. Abych se prosadil, musel jsem tvrdě držet a spoustu věcí si odříci.

Parašutismus je rovněž o obrovské zodpovědnosti. Souhlasíte?

Jde hlavně o zodpovědnost k sobě samému. To je víceméně automatické. Kdyby lidi, kteří tenhle sport provozují, tuto skutečnost přehlíželi, byli by s bezpečností na

Jiří Gečňuk se stal v Rusku absolutním mistrem světa.

štíru. Velmi odpovědní musíte být především ve skupinové akrobacii, kde současně s ostatními padáte dolů dvousetkilometrovou rychlostí. Otáčíte se kolem svých os, přeskakujete se, měníte pozice. Tam stačí sebemenší kontakt mimo dohodnutou konfiguraci a je zle. Nastat může srážka ve vzduchu, bezvědomí, zlomeniny.

A je tu ještě jedna komplikace – když se neotevře padák. Vám se tato lapálie stala v kariéře dokonce třikrát! Měl jste nahnáno?

Je to nepříjemnost. Musíte zachovat chladnou hlavu, protože jde o vteřiny. Za vámi vlaje pentle s malým padáčkem a vy musíte dobře vyhodnotit, kdy záložní padák otevřít, aby se to nezamotalo do sebe. Pak už by nebyla cesta zpátky. Člověk to řeší v posloupnostech. Nejdříve se musíte zbavit starého padáku a potom teprve otevřít ten druhý. I když to může trvat dlouho a jste už hodně blízko nad zemí, je důležité vše vykonat precizně.

V 53 letech jste se stal absolutním mistrem světa. Mladší generace asi musela koukat, že?

(úsměv) Mrzí mě, že se toho nedožil Josef Pavlata, bývalý velitel na Dukle a dvojnásobný absolutní mistr světa, protože se mi povedlo dorovnat jeho výsledek. Naši kluci jsou velmi dobří. Olda Šorf skončil hned za mnou a Libor Jiroušek vyhrál individuální akrobacii. Mohl bych jmenovat další. Miloš

Kříž už se také může chlubit titulem mistra světa, Hynek Tábor se stal vítězem Světového poháru v sezoně 2019. Je na čem stavět.

Jak se udržujete v kondici? S přibývajícimi roky to musí být stále náročnější...

Na zdraví si momentálně stěžovat nemůžu. Velikým lékem po jakékoliv námaze je pro mě studená sprcha. Tělo nádherně zchladím a jsem zase jako jura. (směje se) Poslední dva roky funguju bez jakéhokoliv zranění.

Do Dukly jste nastoupil coby voják základní služby. Je to už třiatřicet let. Zažil jste nespočet úspěchů. Vyčnívá pro vás některý z nich nějak víc?

V roce 2005 jsem vyhrál první závod Světového poháru a nakonec opanoval celou sérii. Byl to moment, kdy jsem si uvědomil, že být dobrý a umět vítězit zase není tak těžké. Třeba i v horších podmínkách. Pak si vše užíváte ještě víc.

V Rusku jste opanovali také soutěž družstev. Ve váš prospěch hovořil pouhý centimetr...

Druzí Francouzi měli ke všemu výhodu, že skákali v lepších podmínkách. Hodinu a půl před námi. Měli jsme trochu štěstí.

Pomáhá v tréninku vzájemná rivalita?

Nikdy nechcete být tím nejhorším v týmu. Člověka to velmi motivuje se pořád zlepšovat. Partu máme dobrou, chemie

Zazařili v Kemerovu

Z civilního mistrovství světa v ruském Kemerovu si čeští sportovní parašutisté přivezli celkem sedm medailí! Absolutním mistrem světa se stal Jiří Gečňuk, další zlaté přidali Libor Jiroušek v individuální akrobacii a družstva (Jiří Gečňuk, Libor Jiroušek, Hynek Tábor, Oldřich Šorf a Milošlav Kříž) v přesnosti přistání a kombinaci. Stříbro brali v kombinaci Oldřich Šorf a Jiří Gečňuk v přesnosti přistání. Bronz pak Oldřich Šorf v individuální akrobacii. Dukláci z Prostějova zkrátka na světové scéně znovu zářili.

v týmu funguje. Dokážeme si pomáhat. A hlavně: baví nás to. Je super, když je záliba vašim zaměstnáním.

Máte spočítané seskoky?

14 560.

Neberte to ve zlém, ale jak dlouho ještě hodláte v aktivní činnosti pokračovat?

Třiapadesát už samozřejmě nějaký věk je. Ještě bych se chtěl ucházet o nominaci na další mistrovství světa, které se příští rok uskuteční ve Strakonicih.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)

Foto: ASC Dukla

VOJENSKÝ VÝCVIK ve Vyškově

Dostál pálił na trenažeru z panduru. Špotáková má raději reálnou střelbu

Dukla a armáda patří neodmyslitelně k sobě. Řada členů Armádního sportovního centra obléká uniformu a každý na podzim prochází dvoudenním výcvikem.

V kasárnách Dědice ve Vyškově se objevili slavní olympijští medailisté a šampioni oblékající dresy ASC Dukla. I tentokrát se na začátku října hlásili v maskáčích například oštěpaři Barbora Špotáková, Jakub Vadlejch a Vítězslav Veselý, sprinter Pavel Maslák, kanoista Martin Fuksa či kajakář Josef Dostál.

„Výcviku se účastnilo přes dvě desítky sportovců, kteří pod vedením vyškovských

instruktorů absolvovali nejprve výcvik na virtuálních simulátorech. Poté co si olympionici prohlédli možnosti univerzálního cvičiště jízdy tanků pod vodou, si sami na dalším trenažeru vyzkoušeli, jak se jezdí s bojovým vozidlem Pandur,“ popisovala výcvik mluvčí Vojenské akademie Vyškov Monika Nováková.

„Bylo to parádní. Potkali jsme se s klukama z jiných sportů. Často se nevidáme, a tak jsme si měli co říct. Panovala úplně

skvělá nálada. A taky jsme se leccemu přiučili,“ zmínil hlavní účel výcviku oštěpař Jakub Vadlejch, stříbrný z Her v Tokiu.

Práce s bojovým vozidlem Pandur nadchla kajakáře Dostála. „Zážitek to byl bezvadný,“ prozradil dvoumetrový obr, který na japonské olympiádě vybojoval bronz na deblu s Radkem Šloufem. „Bylo zajímavé vyzkoušet si zaměřování cíle, páliť na pěší i pohybující se cíle.“

Pavel Maslák v simulátoru

Barbora Špotáková v akci

Radek Šlouf a Jan Kuf si cvičení užívali.

Jízda v terénu byla pro Vítězslava Veselého (uprostřed) zážitkem.

Účastníci výcviku využili taktický soubojový simulátor na speciálním cvičišti při nácviku technik boje v zastavěné oblasti. „I tady ukázali, že v nich za každé situace vládne bojový duch,“ popisovala Nováková.

„Ve vojenském výcvikovém prostoru Březina si rovněž procvičili topografickou přípravu zaměřenou na orientaci v terénu podle mapy a určení vlastního stanoviště,“ pokračovala mluvčí. „Zahrnovalo to i výběr a určení osy přesunu. Získané poznatky pak využili v následném pětikilometrovém večerním přesunu v terénu podle mapy se zátěží.“

Trojnásobná olympijská medailistka Špotáková se se střelbou na simulátoru seznamovala poprvé. „Spíš jsem zvyklá na reálnou střelbu. Na druhou stranu jsem si to ale ještě nikdy nezkoušela,“ přiznala světová rekordmanka v hodu oštěpem, která je pravidelnou účastnicí armádních výcviků a na vojáky nedá dopustit.

Program byl pestrý, což dukláky bavilo. „Třeba jízda na propojených trenažerech, kdy jeden řídil a druhý střílel. Podle toho, jak jel, se hýbala i kabina se střelcem,“ vzal

si slovo znovu Vadlejch. „Bylo těžké cokoliv trefit. Měli jsme ale dobré instruktory, ti nás vždy správně navedli.“

Sportovci měli také možnost sledovat v akci simulátor na zatopení tanku, pronikli i do bojových situací. „Stříleli jsme slepými náboji, po skupinkách jsme dobývali určené cíle,“ líčil třicetiletý svěřenec Jana Železného.

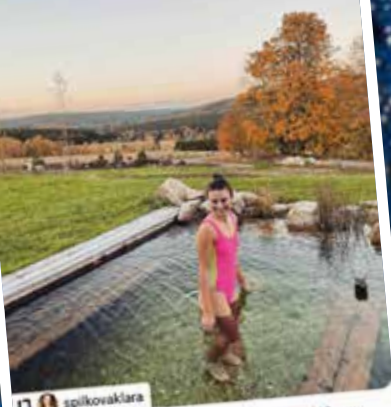
A jak se atletovi s hodností nadrotmistra dařilo na střelnici? „Byl jsem ve dvojici s pětičlenským Honzou Kufem. Simulaci jsme vyhráli, takže to se mnou nebude tak špatné. Je ale pravda, že mě několikrát zachránil. Měli jsme nejrychlejší čas a nezasílili žádného civilistu. To potěšilo,“ usmíval se.

Jeho parták z tokijských stupňů vítězů Vítězslav Veselý se nechal slyšet, že se s kolegy na výškovský výcvik každoročně těší. „Je to takové zpestření,“ poznamenal závodník, který má v medailové sbírce olympijský bronz z Londýna i Tokia.

„Vyškovští velitelé se to pro nás vždycky snaží udělat zajímavé, abychom poznali, jaké má armáda možnosti. Každý rok si pro nás připraví něco jiného,“ dodal mistr světa a Evropy.

*Text: Milan Novotný (Pražský deník)
Foto: Monika Nováková a Vladimír Bezděk*

Letem světem INSTAGRAMEM

spilkovaklara

První letošní otužovačky s krásným výhledem na Zďárské vrchy. ❤️🇨🇪

radekslouf

Pan & Paní 🤰 Šloufovi

9.10.2021

eva_samikova

Chtytání posledního podzimního sluníčka 🍂 a koně všude kolem! Můj domov posledních pět dní a hlava vyčištěná 🙏 co víc si přát? 🍂🍂🍂

jitka_cabelicka

Jedno z nejoblíbenějších období tréninku 🐾🐾🐾 Na kolo se v tomhle počasí úplně nechce ale po horách se dá chodit pořád. Čas vzít smečku (důchodce Pusky měl dnes volno 😊) a pěkně po svých vyrazit do míst kam se kolo nedostane. Prostě @jizerkylove 😊

esterledecka

... ve správné čas na správném místě !!

ondrejcinik

Listopad 🍂🍂, skvělý čas zařadit do zimní přípravy tréninku techniky na enduru 🤙🕶️

📷 j_dostal

Odpočívání od pádlování
pádlováním 😊👏

📷 j_dostal

Mácháč a štiky 🐟🎣, to jde
prostě dohromady 😊

📷 fiserka123

Volno pomalu ubíhá 😞
🐶 ale už se na vodu moc
moc těším! 😊

📷 ordnejcink

Miluju ty posezónní
vyjíždky s nejlepšíma
kamarádama 🙏👏👏

📷 mfuksa

💡 TADY TO ZAČLO!
Berlín 1936, první OH na
kterých byla do programu
zařazena i rychlostní
kanoistika! #berlin1936

📷 mfuksa

🇪🇸🇮🇹🇵🇹🇵🇸🇵🇹🇵🇸🇵🇹🇵🇸 střípky z
Barcelony

📷 nikolaogrodnikova

Připravte si ploutvičky,
startujeme 🐟

📷 eva_samkova

💙 Koňská sobota 💙

VELKÝ NÁVRAT!

Šebrle vede na Julisce desetibojaře

Olympijský vítěz a bývalý světový rekordman v desetiboji Roman Šebrle se vrátil na Julisku! Alespoň na částečný úvazek. Před osmi lety ukončil v Dukle veleúspěšnou kariéru, teď bude rozdávat moudra v pozici trenéra.

„Dukla vždycky byla desetibojařskou baštou a snad brzy zase bude,“ doufá sedmačtyřicetiletý Šebrle, jenž momentálně velí tříčlenné skupině. Taktéž jej stále můžete vidat na jedné z televizních stanic v roli populárního moderátora.

Jak se váš návrat k atletice upekl?

Chce se mi říct, že to byla náhoda. Ale já už na ně nevěřím, protože všechno vždycky do sebe tak nějak zapadá. Ondra Kopecký, kterého mám teď ve skupině, mě o pomoc žádal už dlouho. Já chtěl taky, jenže to pořád z nějakých důvodů nešlo skloubit. Teď to konečně klaplo.

Na olympiádě v Aténách 2004 vybojoval vytoužené zlato.

Co vás tedy přesvědčilo?

Jeho možnosti. Pořádně jsem si poslechl, jakým způsobem trénuje. K ideálu to má daleko. Přesto dosahoval slušných výkonů. Byla by škoda nechat tenhle talent bez dohledu. Dal jsem si pár dní na rozmyšlenou. Nakonec jsem se rozhodl, že do toho půjdu. Ondrovi je třiadvacet, má v sobě velký potenciál. Přibral jsem ještě další dva kluky a rozjelo se to.

V tříčlenné skupině jsou ještě Marek Lukáš a Lotyš Reinis Kreģers. Ti však oblékají dres Olympu. To vám nevadí?

Všechno má své důvody. V Olympu skončil Josef Karas, jediný trenér pro desetiboj. Ondra potřeboval partáky. Skupina je pro výkonnostní růst velmi důležitá, kluci si mohou navzájem pomáhat. A já můžu pomoci jim všem. Dukla vždycky byla desetibojařskou baštou a snad brzy zase bude. Určitě se časem porozhlédnu i v mládežnických kategoriích, další naděje se určitě objeví.

K jaké bodové hranici by mohly sahát Ondřejovy vícebojařské schopnosti? Stále je držitelem juniorského halového rekordu v sedmiboji...

Konkrétně to říci nelze. Trochu ho momentálně limitují bolístky s kolenem. Museli jsme tomu uzpůsobit trénink. Zdraví je vždycky nejdůležitější. Pokud odtrénuje, co bude potřeba, a zůstane fit, půjde nahoru.

Pomohou i vaše tréninkové deníky z doby závodní kariéry?

Zkušenosti jsou vždycky k nezaplacení. Máte možnost se zpětně podívat, jak jste to dělal sám. Jestli to někam vedlo, nebo se něco muselo změnit. Já měl na trenéry štěstí. Byli vlastně jen tři – Zdeněk Váňa, Dalibor Kupka a Jana Jílková. Z každého můžu čerpat něco.

Kdo vás ovlivnil nejvíce?

Zdeněk Váňa. Pod ním jsem dosáhl na světový rekord. Dalibor Kupka měl zase skvělé přípravy na hlavní závody sezony. Uměl to vyladit. Já pak vozil medaile.

Jakým směrem se ve skupině vydáte?

Chci, aby kluci byli hlavně rychlí. Kvalitní čtvrtka je základem pro osm disciplín z deseti.

Jak rychle se člověk rozkouká, když naskočí zpátky do atletického kolotoče?

(směje se) Kluky jsem hned upozornil, že je čeká pořádná dřina. Desetiboj je především o tom. Musí se hlavně běhat, pak se výsledky dostaví. Vzali si to rychle k srdci. Myslím, že to s nimi půjde. (směje se)

V Dukle jste prožil nádherné časy. Je pro vás Juliska posvátným místem?

(směje se) Nevím, jestli bych to nazval posvátným místem. Ale svým způsobem ano. Jedno jsem totiž věděl jistě: když se vrátím jako trenér, tak jedině do Dukly, v níž

Co všechno dokázal – top úspěchy

- je olympijským vítězem z Atén (2004), stříbro získal o čtyři roky dříve v Sydney
- v roce 2007 se stal v Ósace světovým šampionem, vlastní i dvě stříbra (2003 Paříž, 2005 Helsinky)
- titul mistra Evropy vybojoval dvakrát (2002 Mnichov, 2006 Göteborg)
- z halového mistrovství světa má ve sbírce dvě zlaté (2001 Lisabon, 2004 Budapešť) a tři bronzové medaile (1999 Maebaši, 2003 Birmingham, 2006 Moskva)
- halové mistrovství Evropy vyhrál třikrát (2002 Vídeň, 2005 Madrid, 2007 Birmingham), jednou byl druhý (Gent 2000) a dvakrát bronzový (2009 Turín, 2011 Paříž)
- jako první desetibojař v historii překonal bájnou hranici 9 000 bodů. Stalo se tak v květnu 2001 na mítinku v Götzisu (9 026 bodů)

jsem prožil nejlepší sportovní roky života. Vždycky mi tady vyšli vstříc, já se jim to snažil splácet výkony. Kluci mají na Julisce nejlepší podmínky k tréninku.

V barvách Dukly jste získal osmnáct velkých medailí, z toho devět zlatých. Atletikou jste si tedy splnil všechny sportovní sny, že?

Je to tak. Se svou kariérou jsem naprosto spokojený. Dosáhl jsem všeho, co jsem chtěl. Kdyby člověk předešel nějakým zraněním, mohlo být zlatých medailí i víc, ale to k tomu patří. Člověk se musí z chyb poučit. Když to dokáže, posune se dál.

Syn Štěpán i dcera Kateřina si místo atletiky vybrali fotbal. Oba jsou členy mládežnických reprezentací. Jste na ně pyšný?

Jsem pyšný hlavně na to, že dělají nějaký sport, mají ho rádi a jsou schopni kvůli němu obětovat spoustu věcí. Třeba dcera. Začínala také na Dukle, pak přešla na Slavii. Kvůli fotbalu jezdí sama přes celou Prahu. Tam a zpátky. Naštěstí ji to pořád baví, což vždycky pomůže k překonávání různých překážek. Chuť se zdokonalovat je náramně důležitá.

Určitě je chodíte bedlivě sledovat. Býváte na tribuně nervózní?

Docela jo. Více u Štěpána. Konkurence mezi chlapama je obrovská. Štěpánovi je

Pořádné protažení. V desetiboji věc abnormálně důležitá.

devatenáct, o místo v sestavě tvrdě bojuje. Má chuť a vůli něco dokázat. To mě jako tátu těší.

Dá se i nějak poradit?

Fotbal spolu rozebíráme celý život. Sám jsem ho hrál šestnáct let, nejvýše divizi. Troufnu si tvrdit, že se v něm docela vyznám. Vždycky jsem mu říkal, co se mi líbí, co ne. Mám za to, že mu to vždycky pomáhalo. V zápasech ho nijak nestresuju, své mu řeknu třeba až v autě nebo doma.

Vy sám jste kdysi více než po atletice toužil po fotbalu, že?

Zpočátku ano.

Tehdy zasáhla náhoda v podobě těžkého zranění...

Stalo se to ve třinácti. Šlo o dvojnásobnou frakturu nohy – holenní i stehenní kosti. Naštěstí jsem to tenkrát nebral tak, že bych se fotbalem živil. Z tohoto pohledu nešlo o totální zmar, že bych si to nějak moc bral. Zlomem byl až přechod k trenéru

Čechákovi do Pardubic a pak ke Zdeňku Váňovi do Dukly. To byly dva milníky v kariéře, které rozhodly.

Z očí veřejnosti jste nezmizel ani po konci aktivní kariéry. Stal jste se úspěšným moderátorem a sledovanou osobností. Bude komplikované obě profese zkombinovat?

Taky jsem nad tím přemýšlel, ale vyřešilo se to samo. Moderátorské dvojice se rozšířily na tři, takže mám v měsíci jen deset relací. Stále je to ale pro mě práce číslo jedna. Ke všemu mám volná dopoledne. Kluci už nejsou úplní zelenáči, i kdybych ten čas někdy neměl, jsou schopni sami odtrénovat, na čem se domluvíme.

Jaké byly vůbec ohlasy na váš návrat?

Setkal jsem se jen s pozitivními. Všichni to uvítali včetně ředitele ASC Pavla Bence či Jirky Šimiceho, šéfa atletiky na Dukle. Slíbili, že mi vyjdou vstříc. Teď jen, aby to šlapalo.

Text: Pavel Král (ASC Dukla)
Foto: CPA a Facebook R. Šebrleho

Vadlejch králem atletů, zářil i s mikrofonem

Olympijské stříbro z Tokia vyneslo na trůn ankety Atlet roku oštěpaře Jakuba Vadlejcha. Jedenatřicetiletý závodník pražské Dukly v ní triumfoval vůbec poprvé. Hned za ním skončil jeho parťák a bronzový medailista z letních Her ze stejné disciplíny Vítězslav Veselý. Třetí místo obsadil koulař Tomáš Staněk.

V elitní desítce se zaslouženě objevily také oštěpařky Dukly. Nikola Ogrodníková byla pátá, Barbora Špotáková sedmá. Trenérem roku se stal kouč vítězného Jakuba Vadlejcha – oštěpařská legenda Jan Železný.

Vadlejch hrál při vyhlášení v hotelu Ambassador – Zlatá husa jednoznačně hlavní roli. Dvakrát se představil i v roli zpěváka. S mikrofonem v ruce si počínal naprosto suverénně. Ostatně už v minulosti na slavnostním večeru jako pěvec účinkoval. Tentokrát šlo o duety s oštěpařskými kolegyněmi Barborou Špotákovou a Nikolou Ogrodníkovou. Mluveným slovem přispěl Jan Železný. Zkoušky prý trvaly docela dlouho. „Pracovali jsme na tom asi tři týdny,“ přiznal. „Zpívání mám rád. Samozřejmě to je totální amatérština, ale před lidmi to dostává úplně jiný náboj.“ Odměnou byl hlasitý potlesk zaplněného sálu.

Špotáková se neloučí

Světová rekordmanka Barbora Špotáková při přebírání ceny potvrdila, že v úspěšné kariéře hodlá pokračovat i po čtyřicítce. „Tečka se ještě nekoná. Až to tak budu cítit, včas to oznámím,“ pronesla přímo na pódiu. „V Tokiu jsem pochopila, jak jsem závislá na divácích. Poslední sezona to prostě nebyla,“ doplnila k radosti publika devítinásobná vítězka ankety.

POTLESK PRO DUKLÁKY

Atleti získali šedesátý titul mistrů republiky!

Rok měli pauzu, ale rychle se dokázali vrátit na nejvyšší piedestal. Atleti Dukly Praha po finále extraligy v Břeclavi slaví jubilejní šedesátý titul, přestože se museli obejít bez několika opor. Ženy z Julisky vyválčily bronz.

Dukláci vyhráli o 25,5 bodu před Univerzitou Brno, která loni po devíti letech ukončila jejich nadvládu. Klub z jihomoravské metropole šel do finále z vedoucí pozice, ale při rovnosti hlavních bodů rozhodlo lepší umístění Dukly ve finále.

Úspěšný šampionát kanoistů: Fuksa bral na MS dvě stříbra, čtyřkajak bronz

Rychlostní kanoisté vylovili z jezera na mistrovství světa v Kodani dvě stříbra a jeden bronz. Dvakrát druhý skončil Martin Fuksa. Jak na olympijském kilometru, tak na poloviční distanci. Pokaždé nestačil jen na Němce Conrada Scheibnera. Třetí dojel na pětistovce čtyřkajak, jehož posádku tvořili ze tří čtvrtin dukláci Jakub Špicar, Daniel Havel a Radek Šlouf.

Fišerová a Kostelecký celkovými vítězi Světového poháru

Kanoistka Tereza Fišerová předvedla na finálovém podniku Světového poháru ve francouzském Pau parádní jízdu, což jí vyneslo triumf nejen v samotném v závodě, ale i v celkovém hodnocení Světového poháru! Vodní slalomářku armádního klubu Dukla nepředstihla ani v této sezoně prakticky nedostižná Jessica Foxová z Austrálie.

Stejného úspěchu dosáhl při finále SP na Kypru také střelec David Kostelecký. Stříbrný medailista z olympijských her v Tokiu se blýskl i v doplňkové soutěži smíšených týmů. S Američankou Madelynn Ann Bernauovou si rovněž dokráčeli pro prvenství.

Text: Milan Novotný (Pražský deník) a Pavel Král (ASC Dukla); foto: CPA

DÍKY VÁM MŮŽEME POMÁHAT

číslo sbírkového účtu
44665522/0800
variabilní symbol **918**

fondsolidarity.army.cz

← ascdukla_official

 131 Příspěvky 383 Sledující 108 Sleduji

ASC DUKLA
Armádní Sportovní Centrum DUKLA
Oficiální stránka
[https://cs.wikipedia.org/wik... víc](https://cs.wikipedia.org/wik...)
duklasport.cz/
Sledují to h.zelezny a lilly289anna s 14 dalšími

Sleduji Zpráva

Duklák 2021 Kalendář 2021

duklasport.cz

ASCDukla

ascdukla_official

Pf 2022
DUKLA

